

Det skyldtes hovedsagelig, at de forstod, at deres Stilling vilde være mindre sikker, hvis Englands Overherredomme opbevarede. Men dette har forandret sig nu. De Kristne i Indien er ved at indse, at de maa tænke paa, hvad der er bedst for Inderne, ikke paa, hvad der maaske er sikrest for dem selv . . .

— Og De staa altsaa paa det indiske Folks Side?

— Ja.
— Hvor mange Kristne er der i Indien?

— De udgør vel 6 Millioner Mennesker af 350 Millioner ialt — Hinduerne er deraf langt i Flertal med Muhamedanerne som Minoritet.

— Men kræver alle Selvstyre?

— Hinduerne afgjort, ja. Muhamedanerne er derimod i det store og hele stemt for det engelske Overherredomme.

— Hvorfor?

— Fordi de er i Mindretal og frygter deres Religions Skæbne, hvis Indien blev selvstyret, altsaa at et hinduisk Flertal . . . Ogsaa blandt Muhamedanerne er der imidlertid ved at danne sig udpræget Selvstyre-Anskuelse — det er Gandhis Værk . . .

— Han er selv Hindu?

— Ja, men alligevel. Gandhi er i saa høj Grad Udtryk for, hvad der er fælles indisk. Dog har han meget vanskelig ved at forene disse Grupper der nærer absolut Mistro til hinanden.

Det gamle Princip:

At dele og herske.

— Lader Inderne sig meget paavirke af den vesteuropæiske Kultur?

— Inderne er mindre lærenemme end f. Eks. Japanerne. Den indiske Folkesjæl er mere indadvendt, mere konservativ — Fremskridtet kommer langsommere.

— Og det engelske Imperium modarbejder det?

— Man gør maaske England Uret, om man mener, at dets Handlinger altid er dikteret af saadanne Ønsker, men England hylder jo nok det gamle Princip om at dele — og saa herske . . . jeg mener f. Eks. med Hensyn til Uenigheden mellem Hindu'er og Muhamedanere: Man splitter Sammenholdet, Enheden i det indiske Folk — en saadan Enhed er England ikke interesseret i. Gandhis Forsøg paa at forene Grupperne er derfor ikke egentlig engelsk-venligt!

Med Hensyn til Folkesjælen i det, vi kalder Østen, er den indbyrdes overordentlig forskellig. Der er ikke mange Lighedspunkter mellem Japanerne, Kineserne og Indere. De er meget mere ulig hinanden end de europæiske Folkeslag. Skulde man sammenligne, er den kinesiske Folkesjæl meget lig den amerikanske, den indiske lig den tyske og den japanske hen efter den franske. Men Indien er først og fremmest Indien, og dets Folk lader sig kun uhyre vanskelig paavirke.

— Det er derfor, det er saa vanskeligt at oplyse i sociale Spørgsmaal?

— Ja, blandt andet. men et Folk, der aldrig faar nok at spise, skal nok rejse sig engang, naar det opdager, at andre har rigeligt.

Efter »Socialdemokraten».

Skerpukjød og slaktineyt

keypast.

S. MØRK,
Vestmanna.

FRA BYGDERNE

VESTMANHAVN, 23. Marts.

Her er sket en stor Forandring, i det her er dannet en Arbejderforening, der har faaet 230 Medlemmer. Til Formand er valgt den første Socialist, vi har haft her paa Stedet, Jóannes á Bakkanum, og er alle enige om, at en bedre Partifører findes ikke her. — Sagligt og roligt er alt foretaget, og nu danner Kvinderne ogsaa en Arbejderforening, der allerede har 100 Medlemmer. Alt dette er gaaet af uden Sammenstød — og hvad andet! Arbejderne forlanger jo intet urimeligt, men de er bestemte og staa urokkelige sammen. Det eneste Punkt, der maaske vil blive Strid om, er Udbetalingen af Lønnen, men alle er enige om, at holde paa kontant Lønudbetaling. Om nødvendigt maa der gaas over til Opprettelse af et Udbetalingskontor.

En Ting af stor Interesse her, at Arbejderne vil søge gennemført en anden Ordning af Skolevæsenet. Her skal bygges en ny Skole, og det er Arbejdernes Mening at faa en saadan Skoleordning, at Folk her ikke behøver at sende Børnene andre Steder hen, for at de kan faa Mellem- og Realskoleksamen, og man siger her, at der allerede er indsendt Andragende til Ministeriet om at faa denne Ordning godkendt.

Her er mangt og meget, der kræver Omdannelse; her mangler Havneanlæg, Køreveje, Vandledning, bedre Skolevæsen, Sygehus, moderne Fiskeløsterrier o. s. v. — Vestmanhavn med sin fortrinlige Naturhavn — der findes vel ingen bedre her paa Øerne — ligger hen, mere forsomt end end nogen anden Plads paa Øerne, men engang maa vel en Forandring til det bedre komme. For Tiden arbejdes der paa at faa oprettet et nyt Skibsværft, og kan dette gennemføres, vil det have en stor Betydning for Pladsen her. Denne Plan bør derfor af alle støttes efter bedste Evne, den betyder et stort Opsving paa saa mange Maader.

Nu er alle Fiskekutterne afsejlet til Island, og alle haaber vi paa, at de kommer hjem igen i god Behold og med rigelig Fangst. Det vilde have stor Betydning for alle her, om at den Fisk, de her hjemmehørende Skibe bringer hjem, blev tilvirket her paa Pladsen og ikke som sædvanlig sendt ud til andre Bygder, medens Befolkningen her sidder med Hænderne i Skodet. — Der er saa mange Skibe hjemmehørende her, at hvis hele Fangsten blev oplagt og tilvirket her, var der Arbejde til Mænd, Kvinder og Børn, hele Aaret rundt. — Det er derfor en Selvfølge, at Arbejderforeningen vil søge Samarbejde med Købmændene for at søge dette Spørgsmaal løst.

Gennem Samarbejde kan mange Spørgsmaal løses, og den eller de Handlende og Skibsredere, der sørger for at skaffe Arbejde, vil ogsaa blive støttet af Arbej-

derne, for det er jo ikke Meningen, at en Arbejderforenings skal slaa Arbejdspladser ned — tværtimod vil den af al Kraft støtte den, der skaffer Arbejde og yder god Løn.

Korrespondent.

I PORKERI 25. Mars 1934.

I morgun kom »Nórhavið» — hitt nýggja skipið hjá J. A. Godtfred, keypmanni aftur úr Íslandi. Teir siga frá, at veðrið hevur verið tólvligt eisini á ferðunum millum landini. Sum vit minnst, var illveður her, meðan skipini sigldu yvir. Veðrinum viðvíkjandi bera teir gleðilig boð;

fiskur er eingin — og tað er harmuligt. Teir komu nú heim aftur við 1600 fiskum og gera seg til fyrri alla tíðina í vón um, at fiskur verður seinri. Teir høvdu ikki talað við nakkað skip uttan »Skálanes», ið roynt hevði í 14 dagar og bert fingið 3000 — try túsin — fiskar.

Útiróður er eingin her um leið. Veðrið er ikki so frætt, at menn kunnu rógva út.

Her í bygðini hava fleiri heimaær lembt.

Hevði nú bert betri tíðindi bráðliga verið at frætta úr Íslandi — annars verður ikki gott.

J. H. D.

• FØROYA • SOCIAL-DEMOKRAT

Blaðstýrarin (H. M. Jacobsen) telefon nr. 51.
Prensmiðjan (B. Z. Jensen) telefon nr. 143.

Paa Tøgt til Island og Grønland.

Sukkertoppen.

Udenfor det primitive Telt.

(Fortsat).

Paa Grønland.

Tre drønende Saltskud, der gav Genlyd mellem de høje, sneklædte Bjerge i Bøggunden, besvarede af de smaa Kanoner foran Koloniens store Flækestang. Her fik vi det første Glimt af Grønlanderne, der tilvifende os et muntert Velkommen var stillet sammen ved Flaustangen og paa Højen, hvorfra Hans Egedes Støtte skuede ud over den sommermilde Skærgaard. Saa varmt var det, at en af Koloniens Danskere bar Straathat.

Der var ingen Jordbytter med evig Sne omkring. Nej, venligt og smilende laa Kolonien for vore Øjne med sine hyggelige, røde og grule Træhuse.

Nu er Skibe jo ingen ualmindelig Begivenhed ved de grønlandske Kolonier, men Inspektionsskibenes Ankomst er alligevel altid imødest med Forventning og Glæde, til det betydelige Liv, Fest og muntre Aftener for den grønlandske Befolkning, naar Marineerne gaar i Land. Det Indtryk fik vi i hvert Fald. Her en Nylarslak (Frøken) trækker i Stadsbaderne. I de allerfæste Tilfælde endnu den farverige Nationaldragt, lange røde eller hvide Kamisker, Skindbukser og farvestrålende Bluse er en Tophue samt de smukkeste Perlebroderier i en vægtig Krans om Halsen. Godthaab er i Modestning til de fleste andre grønlandske Kolonier, og her er der ingen yndelige Harmonikaens ofte meget mangelfulde Toner svingende de blaa Marineere nu uforkyndt de glade Grønlanderperger. Frem og tilbage, dreje rundt, osv., det fik trods knuden Plads fortrængt af

Vejen er endnu ikke færdig, men naar den bliver det, vil den være det eneste Sted paa Grønland, hvor man med Held kan anvende Biler eller andre Køretøjer over længere Strækninger. Endnu findes der ingen Køretøjer deroppe.

Det flade Terræn gav ogsaa Chancen for en Fodboldkamp med Grønlanderne, som er ivrige Spillere og dygtige paa deres Terrain, hvor det hænder, at vi andre kan forveksle Fodbolden med en Ster, og gaa paa Næsen i den sandede Jord. Saa jubler Grønlanderne. Det mener dem langt mere, naar en Spiller dratter omkuld, end naar en dygtig Spiller præsenterer et flint Spark. Selvfølgelig jubler de ogsaa, da vi tabte kolossalt. En Plage var de utrolig mange Myg, som vi paa de varme Dage have Besvær med at staa op mod, skønt vi var gardedede bag grønne Myggenet. Tilmød smittede Nettene af, og op ad Dagen bekvæmte vi at se noget grønne ud i Ansigtterne.

Dansemik og unik.

Saa godt som hver Aften, vi havde Landlov i de grønlandske Kolonier, blev der arrangeret Dansemik i Tommermandens Værksted, og saa gik det lystigt til i larmende Trængsel. Efterhaanden fik vi lært de gamle bevaegelsesfrie Folkedanse, som Grønlanderne ynder, og til Harmonikaens ofte meget mangelfulde Toner svingende de blaa Marineere nu uforkyndt de glade Grønlanderperger. Frem og tilbage, dreje rundt, osv., det fik trods knuden Plads fortrængt af

naar Skråderen gav et livligt Step. Numer til bedste, vilde Begejstringen næsten ingen Ende tage.

Skæg kunde Grønlanderne ikke lide. De kaldte det for umik, og de fleste af os, som snart havde et velvoksnet Skæg, idet vi ikke havde mønt, at Barbering var nødvendig her i Civilisationens Yderkant, maatte revidere vor Opfattelse af, at Skæg gav et mere mandligt og modent Udseende. Enkelte troede dog og var indtil vi efter næste Røxklavik forsynet med kraftigt Fuldæg. Der var Nuancer lige fra glansfuldt sort til krollet lyst og skrigende rødt.

Inden vi søllede fra Godthaab, blev der arrangeret en Forevisning af en Fy- og Bi-Film, »Hvidbjørnen» havde med i Seminariste Gymnastiksal, og bag efter fulgte som en Selvfølge en fæmlet Dansemik, hvor Chefen personlig afslørede Besøg og gav os en halv Times længere Landlov. Ellers skulde vi under hele Opholdet paa Grønland være om Bord inden Kl. 11 Aften.

Efter Godthaab besøgte vi den meget idylliske Koloni Sukkertoppen, udfør hvilken vi fik den grønlandske Løde, Jacob, om Bord. Han roede os i Møde i sin Kajak, og vi hev ham om Bord med en Tønde om hver Ende af Kajakken.

I Festdragt.

Sukkertoppen har som en Lilleput-Eventyr-By med smaa Bjerge og Sne, røde venlige Huse og glade Mennesker i en gylden Aftenbelysning, da vi første Gang gik i Land. I Sukkertoppen var der mere end ved nogen af de andre Kolonier Huset med den indfattede Befolkning, der i deres Bælte midtved omkring »Hvidbjørnen», faldet Pader, Huer, Morgensko, Kajakmodeller og meget andet Husflidsarbejde. Ugenert hang Ungdommen ved Køjerne. Dagen lang, pludrende, smilende og glade for enhver Opmærksomhed.

Saa fugte nogle stille Dage paa Fiskekutterne, hvor vi besøgte alle Fiskefartøjerne, færøske, franske, spanske og portugisiske Torskspilkere, for at give Indberetning om Fangstens Mængde og Kvalitet. Selv blev vi i tværg Torskspilkere i de Dage. En Lænsen var hele Rælingen tæt besat med pikende, som trak den ene store Torsk efter den anden indenbords i rask Rækkefølge. Den største Torsk maatte 118 cm. Den overfløede Fisk blev foræret Fiskekutterne. Meget fik vi selv til at gilde ned i alle mulige Variationer.

I Taage og Is.

En af de sidste Dage i August maade vi Godhavn paa Øen Disko. Det var ikke slet saa varmt mere, og den gyldne Gang i Taagen til over Havet. En saadan taaget Dag var det, at vi skulde finde frem til Godhavn. Vi havde lige Kurs efter Raddepejlingen. Skibet gik langsomt, men det frøs over og med regelmæssige Mellemrum udsatte Taagebølger med øresderrivende Hyl, der fik det til at snie i Udskik. Vi var netop færdige med Midt dagen, da Skibet pludselig rystede sig voldsomt og gik fuld Kraft. Bort. Det forude havde vi i truende Nærhed et Kamppebjerg. Lødens skarpe Sanser havde i rette Øjeblik observeret det. Nu kunde vi ogsaa høre, hvorledes Slurehyllene kædetes hin tilbag fra Kolossen. Der var fuldt af Isbjerg i Farvandet, men snart efter dukkede en grønlandsk Båd frem i Taagen og forle os ind i Havet. Vi andre kunde ingen Kendingsmærker finde i den tætte Taage, men Grønlandernes Sanser var langt bedre udviklet, og de forle os sikkert ind. Først næste Dag færdede Taagen, og vi kunde nu fra Øen se ud over Disko-Bugten, der var overstrøet med Isbjerg i fantastisk Skikkelser og Størrelser.

Ogsaa i Godhavn maade vi at lade en Fodboldkamp til Grønlanderne. Kampen spillede paa en sort Sandstæle ved Foden af de høje Besatklipper, der rager næsten lodret op fra Forstrandene.

Partifælle! Hardu spurgt Din Nabo og din Arbejdskammerat, om han holder »Føroya Social-Demokrat"? Gør han det ikke, bør du opfordre ham dertil.